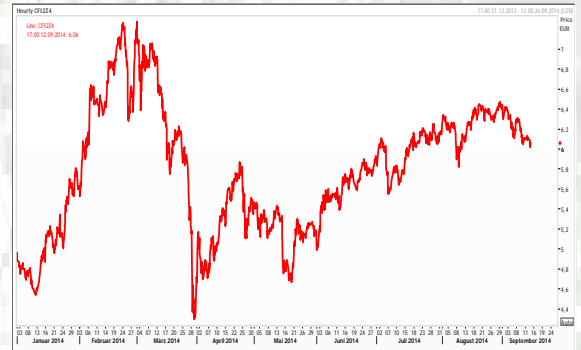

- Zakupimy dla Państwa CO2 na giełdzie
- Sprzedamy Państwa CO2 na giełdzie
- Doradzimy przy zawieraniu umów Forward
- Dokonamy dla Państwa wymiany EUA/CER; CER/CER
- Zarządzamy certyfikatami EUA i CER

EUADEC14 01.01.2014 do 13.09.2014

źródło: EXC London

09-2014 News-emisje CO2

Informacje z praktyki w handlu emisjami

Wydanie z 15.09.2014

Informacje dotyczące statusu Carbon Leakage do terminowego oddania – Nowe obliczenia przydziałów dla linii lotniczych

Po powrocie z letniego urlopu wypoczynkowego na większość operatorów instalacji w UE czeka od razu zadanie od ich krajowych administratorów CO₂, którzy ustalili termin przekazania dodatkowych danych dotyczących statusu Carbon Leakage instalacji.

Poprzez objęcie dodatkowych numerów kodów-Prodcom wg szacowań Emissionshändler.com® więcej niż 10% zakładów przemysłowych otrzyma szansę, aby znaleźć się ze swoimi produktami na liście Carbon Leakage (a przez to częściowo podwoić swój bezpłatny przydział). Okazać się jednak może koniecznym dostarczenie krajowemu administratorowi dodatkowych danych.

Nawet jeśli raczej nie istnieje szansa na większy przydział to według szacunków Emissionshändler.com® co najmniej połowa instalacji w UE musi rozpracować odpowiednią informację i ją przekazać. Do tego tematu nasz dzisiejszy **News-emisje 09-2014** daje wsparcie i wskazówki oraz podejmuje specyfikę nowego porządku przydziału dla linii lotniczych.

Retrospekcja dotycząca wprowadzenia narzędzia Carbon Leakage (CL).

W pierwszym i drugim okresie rozliczeniowym 2005-2012 operatorzy otrzymali bezpłatnie prawa do emisji CO₂, których ilość kształtowała się przeważnie według historycznych emisji. Dla trzeciego okresu rozliczeniowego (2013 do 2020) wprowadzono całkowicie inną regulację ustalania bezpłatnie przydzielanych ilości. Jej najważniejszą charakterystyką jest:

- bezpłatnie przydzielana ilość nie orientuje się już według historycznych emisji

operatora, lecz specyficznych emisji, które są średnio emitowane przez ok. 10% najbardziej efektywnych instalacji w Europie. Taka wartość jest przypisana dla poszczególnych branż.

- W ten sposób ustalona wielkość nie jest jednak faktycznie bezpłatnie przydzielana, tylko jest ona poddana początkowemu zmniejszeniu o 20% a następnie topnieje rocznie do ustalonego celu, aby podczas następnego okresu rozliczeniowego od 2020 całkowicie zlikwidować bezpłatny przydział.

Bezpłatny przydział bez uwzględnienia statusu CL

Wzór topnienia, tzn. redukcji dla instalacji które nie otrzymały statusu CL wygląda w trzecim okresie rozliczeniowym następująco.

W odniesieniu do wyliczonej wielkości referencyjnej nastąpi faktyczny przydział dla lat trzeciego okresu rozliczeniowego według następującego udziału.

Rok	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Wskaźnik przydziału	0,8000	0,7286	0,6571	0,5857	0,5143	0,4429	0,3714	0,3000

Oznacza to, że dla roku 2020 tylko 30% wyliczonej wielkości referencyjnej zostanie przydzielone bezpłatnie. W tej sumie przydział redukuje się przez lata do 55% niepomniejszonej wielkości referencyjnej, o ile nie dochodzą do tego jeszcze inne odpisy, jak np. wskaźnik korekcji.

Gdy ta ustawowa regulacja została wtedy uchwalona, wychodzono z założenia, że cena za tonę prawa emisyjnego CO₂ będzie wynosić ok. 17 Euro/t lub

powyżej. To prowadziło do znacznych finansowych obciążeń niektórych operatorów, którzy musieliby dokupić brakujące ilości na rynku, co skutkowało by znacznymi finansowymi stratami w porównaniu z konkurencją spoza krajów europejskich i spoza systemu handlu emisjami.

Z tym należało się ostrożnie obejść, gdyż przeniesienie produkcji do innych krajów prowadziło do co najmniej takich samych emisji CO₂ tam, albo nawet wyższych, jeśli skorzystano by tam z mniej nowoczesnych instalacji. To prowadziło de facto do „Leakage” (wyciekania) emisji ujętych w systemie handlu emisjami CO₂.

Dlatego Komisja Europejska zdecydowała stworzyć tzw. Listę Carbon Leakage (Lista CL), w której wymienione są branże, w których można obawiać się nierównej konkurencji. Ta lista została przyjęta w grudniu 2009 roku ze wskazaniem, aby co 5 lat dokonywać jej przeglądu i ewentualnie dopasowywać. Ten przegląd właśnie nastąpił i nowa lista (znana już jako wersja wstępna) wchodzi w życie od 1.1.2015.

Operatorzy, których produkty znajdują się na liście CL, nie podlegają regule topnienia i otrzymują bezpłatny przydział ze wskaźnikiem 1,0 dla wyliczonej wielkości referencyjnej, o ile nie został jeszcze zastosowany ogólny wskaźnik korekcji, który jednak dotyczyłby każdego operatora instalacji z bezpłatnym przydziałem. W ten sposób ci operatorzy mieli znaczącą przewagę nad tymi, którzy ze swoimi produktami i numerami kodów Prodcum nie znaleźli się na liście CL.

Kontrola, jak dalece operator instalacji i jego przedsiębiorstwo ze swoimi produktami mogą od 2015 roku otrzymać (lub stracić) status CL

Każde przedsiębiorstwo używa w comiesięcznym zgłoszeniu do urzędu statystycznego o charakterystyce produktów tzw. 8-cyfrowego numeru kodu Prodcum. Może się zdarzyć, że taki numer obowiązuje dla całego przedsiębiorstwa. Może jednak również tak być, że w ramach jednego przedsiębiorstwa różne grupy produktów używają różne numery kodów. Przydział numerów następuje przez urząd statystyczny. Pierwsze cztery miejsca tego 8-cyfrowego numeru Prodcum pokazują, do jakiego kodu NACE należy produkt.

Tutaj należy zwrócić uwagę, że między listą CL z 2009 i 2014 roku jest zasadnicza różnica.

- W liście CL z 2009 roku odwoływano się do kodu NACE z 2003 roku.

- W liście CL z 2014 roku odwołuje się do kodu NACE z 2008 roku jak i niektórych numerów kodu Prodcum także z nowej listy.

Porównanie nowej i starej listy CL

Kody NACE z 2003 i 2008 nie mają metodologicznego powiązania między sobą. Można je tylko połączyć za pomocą dostępnej za darmo w internecie tabeli, która dla takich samych kategorii produktów podaje każdorazowo stary i nowy numer. Porównanie starej i nowej listy jest jednak niezbędne, jeśli mamy stwierdzić, czy kategoria produktu wypadła z listy lub na nowo do niej weszła. To porównanie jest możliwe tylko poprzez porównanie zawartych kategorii produktów. Ponieważ w tej liście numery kodów NACE uszeregowane są wzrastająco, a numeracja NACE przy przejściu z 2003 na 2008 nie ma żadnego metodologicznego powiązania, to przy próbie porównania mamy początkowo groch z kapustą.

Porównanie staje się dopiero wtedy możliwe, gdy starą i nową listę uszereguje się na nowo wg nazw kategorii produktów i wtedy dokonuje się konfrontacji. Emissionshändler.com® wykonał tę pracę już za swoich czytelników i uwzględnił ją w następującej prezentacji. Jednak Emissionshändler.com® pragnie najpierw poczynić ważne zastrzeżenie, że wynik tej prezentacji nie rości prawa dla urzędowej poprawności. Może ona więc tylko dawać wskazówki i ewentualnie powodować wyciąganie wniosków przez operatorów. Jednak w żadnym wypadku nie może zastąpić indywidualnej kontroli przez każdego z operatorów!

Nasza kontrola nastąpiła na podstawie obu list w języku angielskim. Tak również przedstawiamy wyniki naszej pracy. Jako kolejną systematyzującą wskazówkę należy jeszcze wymienić, że większa część nazwania na liście CL odnosi się do czterocyfrowych numerów kodu NACE, w których ujęte są każdorazowo całe rodziny numerów kodu Prodcum, które mają wspólne pierwsze cztery cyfry. Dla niektórych nazw podane są jednak ośmiocyfrowe numery kodów Prodcum. Oznacza to, że status CL odnosi się tylko do konkretnego produktu a inne produkty, które pierwszymi czterema cyframi kodu Prodcum należą do takiej samej rodziny NACE, nie posiadają statusu CL.

Wynik porównania: nowi kandydaci do listy CL od 2015!

W wyniku naszej kontroli stwierdziliśmy, że z listy CL z 2009 roku w nowej liście CL z 2014 roku nie pojawia się tylko jedna rubryka, mianowicie: „other publishing”. Natomiast w porównaniu między listą CL z 2009 i nową listą CL pojawia się szereg nowych kategorii

produktów, które dotychczas musiały zadowolić się topniejącym przydziałem bezpłatnych certyfikatów emisyjnych, a teraz mogą domagać się znacząco wyższego przydziału. Niektóre z tych kategorii weszły już w 2014 w życie poprzez dodatkową nominację Komisji Europejskiej, co jednak nie było znane każdemu dotkniętemu operatorowi. Poniżej przegląd przygotowany przez Emissionshändler.com®:

New NACE-Numbers or Prodcum-Numbers	Englisch	Polskie
10311300	Dried potatoes in the form of flour, meal, flakes, granules and pellets	Mąka, grysk, płatki, granulaty i pelety z ziemniaków, nieprzetworzone i niekonserwowane
10311130	Frozen potatoes, prepared or preserved (including potatoes cooked or partly cooked in oil and then frozen; excluding by vinegar or acetic acid)	Przetworzone ziemniaki, przygotowane bez octu lub konserwowane, zamrożone
1622	Manufacture of assembled parquet floors	Płytki parkietowe z drewna
1086	Manufacture of homogenised food preparations and dietetic food	Żywność homogenizowana
2822	Manufacture of lifting and handling equipment	Maszyny do załadunku i wydobycia
2910	Manufacture of motor vehicles	Produkcja pojazdów mechanicznych
2752	Manufacture of non-electric domestic appliances	Nieelektryczne artykuły gospodarstwa domowego
3109	Manufacture of other furniture	Mebel
2362	Manufacture of plaster products for construction purposes	Budowlane produkty gipsowe
25501134	Open die forged ferrous parts for transmission shafts, camshafts, crankshafts and cranks etc.	Wyroby kucia swobodnego ze stali
8122250	Common clays and shales for construction use (excluding bentonite, fireclay, expanded clays, kaolin and kaolinic clays); andalusite, kyanite and sillimanite; mullite; chamotte or dinas earths	Gruboceramyczna glina i ilowicie dla wyrobów ceglarskie; andaluzyt, kyanit, sillimanit, mullit, szamot (wypalona ognioodporna glina)

Nowe kategorie produktów dla statusu CL w porównaniu ze starą listą z 2009 (ewentualnie jeszcze niepełna)

Nasza wymieniona wyżej tabela nie rości sobie prawa do urzędowej ważności. Jednakże wskazuje branże i obszary, które dla niektórych operatorów mogą być szczególnie interesujące, ponieważ oferują bardzo dużą szansę na dodatkowy przydział. Muszą zostać tutaj spełnione jednak w pełni i terminowo wymogi każdego krajowego administratora. W innym wypadku traci się szansę na możliwość dodatkowego przydziału.

Nie może ona jednak w żadnym wypadku zastąpić indywidualnej kontroli przez operatora.

Ponieważ nowe zaszeregowanie u każdego krajowego operatora we wielu przypadkach może nastąpić tylko na podstawie dodatkowych informacji operatora, to z reguły każdy z krajowych administratorów zakomunikuje obszerne regulacje według których należy przygotować dodatkowe informacje i w jakim terminie je przekazać.

W niektórych przypadkach wymagane jest nawet potwierdzenie przez weryfikatora. Formalne przedłużenie terminu z reguły nie jest możliwe.

W udostępnionych przez administratora dokumentach zawarte są obszerne informacje i wytyczne. Dlatego też w ramach naszego opracowania mogliśmy przedstawić tylko najważniejsze punkty. Ale w skomplikowanych sytuacjach instalacji pewność może przynieść tylko analiza tej dokładnie instalacji, aby nie zapomnieć niczego, co mogłoby prowadzić do ewentualnego większego przydziału.

Po ocenie wszystkich dostępnych informacji można poczynić następujące ogólne stwierdzenia:

1. Dostosowanie wielkości przydziału z powodu zmiany statusu Carbon Leakage produktów następuje z urzędu, zarówno przy podwyżkach jak i redukcji wielkości przydziału. To oznacza, że administrator ze swojej strony kontroluje wszystkie przyznane do tej pory przydziały, czy przez zastosowanie nowej listy CL od 1.1.2015 przydział wraz z rokiem 2015 nie musi zostać skorygowany. Administrator przeprowadzi też korektę bez wymagania wystawienia oddzielnego wniosku przez operatora.
2. Operator musi jednak o to zadbać, aby administrator otrzymał wszystkie informacje, które umożliwią tę decyzję.
3. Jeśli jakaś informacja jest wymagana, to powinna wpłynąć punktualnie w terminie oraz formie opisanej przez administratora.
4. Informacja następuje na podstawie elementów przydziału dla których indywidualnie należy podać
 - a) Numer kodu Prodcum,
 - b) Rodzaj działalności,
 - c) Zainstalowana wydajność początkowa i podobne.

Jeśli we wniosku przydziału na trzeci okres rozliczeniowy użyto więcej elementów przydziału, to wtedy te informacje są odpowiednio obszerniejsze.

5. Informacje nie są zasadniczo wymagane wtedy, jeśli nie było żadnego bezpłatnego przydziału albo jeśli wniosek przydziału dla trzeciego okresu rozliczeniowego bazuje na przydziale według benchmarku produktów (jeśli ten jest nadal aktualny). W tym przypadku administrator posiada już wszelkie wymagane informacje z wniosku przydziału dla trzeciego okresu rozliczeniowego.
6. Jeśli jednak wniosek przydziału dla trzeciego okresu rozliczeniowego wykorzystywał elementy przydziału tzw. Fall-back (wartość emisyjna ciepła, wartość emisyjna paliwa, emisje procesowe), wtedy zmiana statusu Carbon Leakage dla produktów wymaga nowego przyporządkowania ważnych dla przydziału wielkości dla elementów przydziału z lub bez zagrożenia Carbon Leakage. Całkowita stopa aktywności założenia przydziału nie zmienia się poprzez dostosowanie Carbon Leakage, tylko będzie w zależności od numeracji kodów Prodcum ewentualnie inaczej podzielona.
7. Operatorzy instalacji są zobowiązani do skontrolowania, czy elementy przydziału Fall-Back ich instalacji zostały dotknięte zmianą statusu Carbon-Leakage. To zawiera także kontrolę, czy u każdego krajowego administratora dostępne są wszystkie wymagane dla dostosowania przydziału dane. Ta kontrola następuje na podstawie dokonanych we wniosku emisyjnym dla trzeciego okresu rozliczeniowego danych, użytych przy

zgłoszeniu do urzędu statystycznego numerów kodów Prodcom oraz zawartych w nowej liście CL numerów kodów.

8. Do zawiadomienia potwierdzenia statusu Carbon Leakage należy wykorzystać ustaloną przez krajowego administratora formę zgłoszenia.

Na podstawie sformułowanych wcześniej założeń po przybliżonych szacunkach ok. 50% operatorów w UE, którzy otrzymają bezpłatny przydział, nie będzie musiało złożyć żadnych dodatkowych informacji. Brak obowiązku informacji nie oznacza jednak, że nie mogą one automatycznie znaleźć się na nowej liście CL i otrzymać większy przydział.

Może to z tego wynikać, że administrator posiada już wszystkie potrzebne dane aby przeprowadzić podwyżkę. Mimo to operator powinien się upewnić, że jego aktualnie ważne (zgłoszone w urzędzie statystycznym) numery kodów Prodcom są znane, aby nie stracić w ten sposób możliwego zwiększonego przydziału. Z tych powodów sensownym jednak jest zgłoszenie informacji.

Jeśli spojrzeć na nowododane numery kodów Prodcom zgodnie z tabelą na stronie 3, to można podejrzewać, że z obszarów przemysłu przetwórstwa ziemniaków jak i z obszarów młczarstwa (homogenizacja!) jak i branży gliniasto-ceramicznej pochodzić będzie najwięcej ewentualnie pozytywnie dotkniętych przedsiębiorstw. Ale także część przemysłu gumowego i dostawców do pojazdów mechanicznych może na to liczyć, jak i niektóre zakłady obróbki metalu.

Tutaj się okaże, na ile skorzystają z szybko i poprawnie zebranych wymaganych danych i przekazaniu ich administratorowi, względnie przy dostępności wszystkich numerów kodów Prodcom.

Wymóg weryfikacji danych

Ponowna weryfikacja na nowo ustalanych danych może zostać tylko wtedy pominięta, jeśli pełny podział wszystkich znaczących kodów Prodcom w całościowej kalkulacji przydziału był już wcześniej częścią składową zweryfikowanych dokumentów wniosku na trzeci okres rozliczeniowy i dzięki temu krajowi administratorzy mogą samodzielnie dokonać oceny zmiany z „Nie-CL” na „CL”.

Jeśli przy składaniu wniosku jednak nie nastąpił pełny podział i wynikają znaczące dla przydziału zmiany, to wtedy wskazane dane wraz z ewentualnymi dokumentami muszą zostać zweryfikowane i przekazane przez weryfikatora do administratora.

Podsumowanie obowiązku zgłoszenia

Fakt, że UE i części odpowiednich krajowych administratorów czuły się zobowiązane do przygotowania obszernych wskazówek dostosowania przydziału, mówi sam za siebie. Kolejny raz mamy więc do czynienia z dosyć skomplikowanym postępowaniem, aby spełnić wymagania, które ewentualnie mogą prowadzić do podniesienia przydziału na skutek uzupełnienia nowej listy CL.

Tym samym dla wszystkich instalacji, które wnioskowoły przydział dla trzeciego okresu rozliczeniowego wg wskaźnika emisyjnego ciepła lub paliwa albo wg emisji procesowych, będzie konieczna kontrola wniosku przydziału przez operatora. Z tej kontroli musi wynikać, czy wniosek przydziału dla trzeciego okresu rozliczeniowego zawierał już wszystkie informacje, których krajowy administrator potrzebuje dla swojej decyzji odnośnie listy CL.

Inicjatywa przekazania odpowiednich danych do administratora leży z reguły po stronie operatora, który przy braku działania może ewentualnie przegrać szansę na większy przydział.

Rozporządzenie 421/2014 zmienia umorzenia i przydziały dla lotnictwa

Wraz z unijnym rozporządzeniem 421/2014 z dnia 16 kwietnia 2014, które weszło w życie 30.04.14 została zmieniona dyrektywa 2003/87/WE. Zmiana dotyczy wszystkich rodzajów działalności lotniczej w okresie od 1 stycznia 2013 do 31 grudnia 2016 roku.

Dla tych ram czasowych ustalono odąd zmniejszone zobowiązania umorzeń certyfikatów dla podlegających pod obowiązek emisyjny lotów w ramach państw EOG (Europejski Obszar Gospodarczy: UE + Islandia, Lichtenstein i Norwegia), których dotyczy także obowiązek przekazania raportów emisyjnych i związanego z tym umorzenia certyfikatów. Obowiązek umorzenia dla roku sprawozdawczego 2013 został więc przesunięty o rok na 31 marca 2015 a umorzenie certyfikatów z końca 2014 na 30 kwietnia 2015. Równoległe do tego nastąpi przekazanie raportu za 2014 do 31 marca 2015 a umorzenie certyfikatów za 2014 także do 30 kwietnia 2015.

Ponieważ wraz ze zmniejszeniem obowiązku umorzenia następuje proporcjonalnie zmiana w przydziałach darmowych certyfikatów, to rozsądnym jest, aby operatorzy statków powietrznych zajęli się intensywnie tymi zmianami i po publikacji każdorazowych krajowych list przydziału odpowiednio do tego nastawili i je skontrolowali.

Zmiany przydziałów za lata sprawozdawcze od 2013 do 2016

Zmiana dyrektywy handlu emisjami przez rozporządzenie (UE) nr 421/2014 skutkuje tym, że przydział bezpłatnych certyfikatów będzie dopasowany proporcjonalnie do zmniejszenia obowiązku umorzenia, jak to wynika ze zredukowanego geograficznego obszaru zastosowania. Oznacza to, że dla lat 2013 do 2016 musi nastąpić nowe obliczanie przydziału bezpłatnych certyfikatów, z którego wyłączone są z przydziału wymienione w powyższej dyrektywie zmiany loty (nie podlegające już więcej obowiązkowi raportowania i umarzania).

Infobox

Dotychczasowa systematyka bezpłatnego przydziału

Każdy podlegający pod handel emisjami operator statków powietrznych jest uprawniony do wnioskowania o bezpłatne przydziały praw emisyjnych. Wraz z **raportem emisyjnym za 2010** został także jednorazowo przekazany zweryfikowany raport o zdolności transportowej (dane tonokilometrów) w roku 2010 i w ten sposób zawniioskowano przy czasowym przekazaniu wniosku o bezpłatne certyfikaty dla podlegających pod handel emisjami lotów. W raporcie tym znalazła się zdolność transportowa dla paru lotnisk. W streszczeniu zdolności transportowej za 2010 zostały ujęte loty z miejsca wylotu do miejsca przylotu jak również wg państw EOG i państw niebędących członkami EOG.

Bazując na tych danych operator statku powietrznego ma możliwość określać swoją zdolność transportową (tonokilometry) dla lotów wewnątrz EOG jak też i lotów do krajów trzecich.

Przy ustalaniu przydziału bezpłatnych certyfikatów za podstawę wzięto całkowitą zdolność transportową (tonokilometry) za rok 2010. Przy przydziale i rozdaniu certyfikatów dla operatorów statków powietrznych obowiązuje nadal dyrektywa 2003/87/WE z ustaloną metodą, tzn. obliczenie opiera się na sprawdzonych danych tonokilometrów w odniesieniu do podanych tam istotnych okresów czasu.

Odnośnie bezpłatnych przydziałów Komisja Europejska opublikowała w dniu 26.09.2011 dla operatorów statków powietrznych wskaźniki (Benchmarks) do obliczania. Odpowiadają one 0,6797 prawa emisyjnego na 1.000 tonokilometr za rok 2012 i 0,6422 prawa emisyjnego na 1.000 tonokilometr od 2013 do 2020. Lista bezpłatnych przydziałów dla zarządzanych z Niemiec operatorów statków powietrznych została opublikowana w grudniu 2011 roku dla lat sprawozdawczych 2012 oraz 2013 do 2020. Każdy operator statku powietrznego otrzymał decyzję przydziału o przydziale bezpłatnych certyfikatów dla okresu rozliczeniowego 2012 oraz 2013 do 2020.

Obowiązek umarzenia znika dla:

- Wszystkich emisji z lotów z lub do lotniska poza Europejskim Obszarem Gospodarczym (EOG) w każdym roku od 1 stycznia 2013 do 31 grudnia 2016.
- Wszystkich emisji z lotów między lotniskiem na obszarze Unii o położeniu peryferyjnym i lotniskiem na innym obszarze EOG w każdym roku kalendarzowym od 1 stycznia 2013 do 31 grudnia 2016 roku. Do peryferii Unii zgodnie z dyrektywą zmian zaliczamy Wyspy Kanaryjskie, Azory, loty nad Atlantykiem, Grenlandię, Szwajcarię jak i wszystkie kraje byłej Jugosławii, o ile nie należą już do UE.

W myśl tej zmiany w dyrektywie loty między lotniskami krajów EOG i krajów, które w 2013 roku zostały członkami UE, uważane są za loty między lotniskami państw EOG.

Operator statku powietrznego otrzymuje przy obowiązku umarzenia w zgodzie z wymienionymi wyjątkami określoną liczbę bezpłatnych certyfikatów, która została zmniejszona proporcjonalnie do zmniejszenia obowiązku umarzenia certyfikatów.

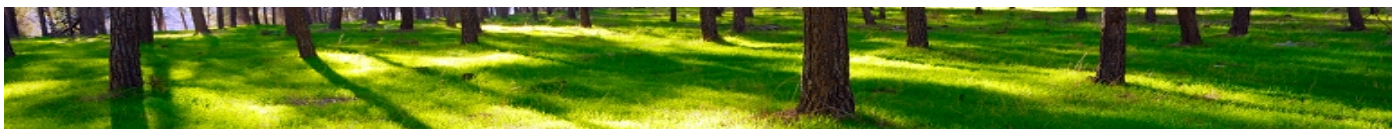
Metoda obliczania przydziału bezpłatnych certyfikatów wg rozporządzenia 421/2014

Wynikająca z nowego rozporządzenia metoda obliczania powinna być znana każdej linii lotniczej wraz z idącą w parze zmienioną sytuacją wyjściową odnoszącą się każdorazowo do własnego roku 2010.

Dopiero wtedy można skontrolować poprawność nowoustalonej wielkości przydziału. Do tego są konieczne następujące kroki:

1. Określenie tonokilometrów dla wszystkich dotkniętych przez zmianę obowiązku umarzenia lotów (pary lotnisk) z raportu za 2010;
2. Przemnożyć ustaloną wartość z benchmarkiem 0,6422 za 1.000 tkm;
3. Ustalona wartość zostanie odjęta od dotychczasowej rocznej wielkości przydziału;
4. W wyniku odejmowania otrzymuje się zredukowaną wielkość przydziału rocznego przydziału bezpłatnych certyfikatów.

Poniżej przykład liczbowy dla przedstawienia starej metodyki obliczania i stosowanym od teraz dla okresu 2013-2016 nowym obliczeniom bezpłatnego przydziału dla linii lotniczych.

Poprzednie obliczenia dla roku 2012:

a) Suma łącznych tonokilometrów (tkm) w roku sprawozdawczym 2010:	220.000.000
b) Udział „Nie EOG” w sprawozdaniu 2010	105.000.000
c) Udział tkm w EOG ze sprawozdania 2010 (istotny dla handlu emisjami)	115.000.000
d) Pierwotna, całociągowa stopa procentowa istotnych tkm dla handlu emisjami	100,00%
e) Pierwotna, proporcjonalna (Nie EOG) stopa procentowa tkm dla handlu emisjami	47,72%
f) Pierwotna, proporcjonalna (EOG) stopa procentowa tkm dla handlu emisjami	52,28%
g) Pierwotny, bezpłatny przydział a) x Benchmark 0,6797/1.000 tkm dla 2012	149.534
h) Proporcjonalny bezpłatny przydział b) x Benchmark 0,6797/1.000 tkm dla 2012	78.166

Nowe, zaktualizowane obliczenia na rok w okresie 2013-2016

a) Suma łącznych tonokilometrów (tkm) w roku sprawozdawczym 2010:	220.000.000
b) Udział „Nie EOG” w sprawozdaniu 2010	105.000.000
c) <u>Dodatkowy zredukowany udział tkm w EOG*</u>	47.900.000
d) Nowy udział tkm w EOG ze sprawozdania 2010 (istotny dla handlu emisjami)	67.100.000
e) Stopa procentowa nowo obliczonych istotnych dla handlu emisjami tkm	30,50%
f) Bezpłatny przydział = d) x Benchmark 0,6422/1.000 tkm dla 2013-2016	43.091

* Zredukowany udział tkm wynika ze starej definicji EOG w odniesieniu do nowej definicji EOG zgodnie z rozporządzeniem 421/2014 z dnia 16.04.2014, tzn. bez obszarów peryferyjnych i dla lotów, dla których do 2016 nie istnieje obowiązek handlu emisjami.

Stopa procentowa zredukowanego przydziału dla handlu emisjami 2013-2016 musi zgodnie z rozporządzeniem 421, artykuł 28a każdy kraj członkowski do 1.08.2014 opublikować zarządzane przez niego linie lotnicze, co nie każdy kraj członkowski wykonał w terminie. Nowy przydział dla Niemiec został np. opublikowany 28 sierpnia 2014.

Na tej liście przydziału znajdują się obok kolumny z numerem sprawy i nazwą operatora kolejne trzy kolumny: Pierwotna wielkość przydziału/rok zgodnie z decyzją przydziału z grudnia 2011, Udział zdolności transportowej w procentach i nowa wielkość przydziału/rok. Ten opis kolumn może zostać dwuznacznie zrozumiany, dlatego jest od następująco krótko wyjaśniony:

Oblicza się: „zredukowaną wielkość przydziału podzieloną przez pierwotną wielkość przydziału”. To daje podaną stopę procentową. Zredukowana wielkość przydziału odpowiada nowemu, bezpłatnemu przydziałowi na rok w okresie 2013-2016.

W przedstawionych listach przydziału stopach procentowych, które przedstawiają także udział zdolności transportowej na zredukowanym obszarze zastosowania, można znaleźć znaczne różnice między poszczególnymi liniami lotniczymi. To wiąże się z tym, że niektóre linie lotnicze w roku 2010 przeprowadzały prawie wyłącznie loty wewnątrz obszaru EOG a inne linie lotnicze prawie wyłącznie loty pozaeuropejskie lub w ówczesnym roku sprawozdawczym miały np. wysoki udział lotów na Azory i Wyspy Kanaryjskie. To prowadzi w konsekwencji także do tego, że przy zmianie tego udziału odpowiedni operator statku

powietrznego przy bezpłatnym przydziale w okresie 2013-2016 zostanie relatywnie pokrzywdzony lub faworyzowany.

W każdym przypadku możliwe jest szybkie własne obliczenie i sprawdzenie wielkości przydziału przez operatora poprzez prostą matematyczną ścieżkę, aby już przed otrzymaniem oficjalnej decyzji przydziału w grudniu 2014 być na nią przygotowanym.

Dostarczenia decyzji przydziału do każdego operatora można oczekiwać do 31.12.2014. Certyfikaty, których przydzielono w roku 2013 za dużo, zostaną zażądane przez administratorów krajów członkowskich do zwrotu.

Przydziały dla lat 2013 i 2014 zostaną prawdopodobnie zapisane w lutym 2015 na koncie rejestru operatora. Wg nieoficjalnych wypowiedzi administratora przydziały na 2015 również.

Zmiany w raporcie rocznym

Przy sporządzaniu raportu rocznego należy zwrócić uwagę na dwa znaczące punkty. Operatorzy, którzy mieli obowiązek przekazania do krajowych administratorów do 31 marca 2014 zweryfikowanych raportów emisyjnych za wszystkie podlegające handlowi emisjami loty z 2013 roku, muszą sporządzić nowy raport. Dla własnego bezpieczeństwa zaleca się otrzymanie potwierdzenia od odpowiednich krajowych administratorów.

Operator, którzy do 31 marca 2014 mieli przekazać tylko zweryfikowany raport z lotów w ramach EOG, powinni nawiązać niezwłocznie kontakt ze swoim administratorem.

Disclaimer

GEMB mbH nie ponosi ani wyraźnej, ani milczącej odpowiedzialności za dokładność oraz kompletność zamieszczonych informacji, jak również ich przydatności do konkretnych celów. News-emisje CO2 opublikowane na stronie www.handel-emisjami.pl przez GEMB mbH służą wyłącznie celom informacyjnym.

Informacje w nim zawarte nie podlegają gwarancji ze względu na ich dokładność oraz kompletność.

Decyzje kupna lub sprzedaży wykonane na podstawie zawartych w liście informacji zawarte są przez przedsiębiorcę dobrowolnie oraz bez oddziaływania osób trzecich. Wszystkie pokazane tutaj wykresy cen bazują na danych ICE-Londyn i zostały wygenerowane z systemu informacyjnego Reutersa.

Emissionshändler.com®

Odpowiedzialny za treść: Michael Kroehnert

GEMB mbH, Helmholtzstraße 2-9, Niemy -10587 Berlin

Telefon: +49 30 – 897 26 954, Telefon: +49 30 – 398 8721-31

Telefax: +49 30 – 398 8721-29

KRS 101917 Sąd Rejonowy Berlin Charlottenburg, NIP: DE249072517

Web: www.emissionshaendler.com, www.handel-emisjami.pl

Mail: nielepiec@handel-emisjami.pl, info@emissionshaendler.com